

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 4. Arguitur oblivio Dei.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79369)

Semper coram se panem habere; ut continuo nostræ indigentia memor esset. Oleaster hic. Causa, quare proponebantur isti panes, exprimitur Levit. 24. scilicet in memoriam filiorum Israel, ut Deus recordaretur eorum. Abulenlis q. 28. in c. 25. Ex.

In manibus meis descripsi &c. II. 49. 16. Lyran. id est, ita te habeo in memoria; sicut illud, quod tenetur manu.

Vis esse Deum memorem tui, cum rogas; quando tu ipse memor tui non sis? S. Cyprianus l. de or. Dom. sicut nulla hora est, vel punctum, in omni vita mea, quod tuò beneficiò non utor; sicut nullum debet esse momentum, quò te non habeam ante oculos meos in memoria mea. S. Augustin. Solil. c. 18.

Necesse est semper, ejus memores simus, ut & ipse memor nostri miseretur. S. Paschasius in Chr. l. 5. c. 5. Cogita tu de me, & ego cogitabo de te. Dixit Christus S. Catharina Sen. Boll. 30. April.

§. III.

*Memoria Dei alia motiva.**Ex Veteri, & Novo.*

Intelligite hæc, qui obliviscimini Deum. Pl. 49. 22. Studiosè unumquodque ex his, quæ dicta sunt, intelligite. Et vos, qui Deum obliti estis (oblivio enim Dei conciliatrix peccati est) poenitentia medicamentis vulnera curate; Antequàm mors rapiat; quæ quidem leonis more in homines grassatur, cum res nulla vehementem illum impetum cohibere possit. B. Theodoretus hic.

Ego dormio, & cor meum vigilat. Cant. 5. 2. Vigilanti corde fiducialiter dormitur; quando, remotis curis secularibus, & repressis vitiorum motibus, solum Deum libera per gratiam Dei anima suaviter delectatur contemplari. S. Rupertus de operib. Spir. S. in Ol. c. 1.

Ex Patribus, & aliis.

Memoria quasi venter est animi; lætitia vero, atque tristitia, quasi cibus dulcis, & amarus. S. August. l. 10. Confess. c. 14.

TITULUS XIV. MENDACIUM.

§. I.

*Motiva vitandi.**Ex Veteri.*

Nequaquam morte moriemini. Gen. 3. 4. Cum dæmon veller mendacium proferre in paradiso, non induit speciem creaturæ rationabilis, sed bestia homini inimicæ, scilicet serpentis: quia mendacium est virus, quod vitam spiritualem extinguit. Idioma regni cælestis est veritas, ut Mundi mendacium. Stella de cont. Mundi p. 2. c. 58. Dæmon, quando Eva mentus fuit, erubuit in sua persona; &

Dei sapius etiam recordari debemus, quàm spiritum ducimus. S. Gregor. Naz. or. 1. ad Eunuomianos.

Semper recordare Dei; & cœlum sit cogitatio tua. S. Nilus cap. Paracet.

Beatus, in cujus pectore semper Dei memoria infederit: erit enim totus ille tanquam Angelus cœlestis super terram, timore, & amore, Domino sacrificium offerens. S. Ephrem l. de beatitudinib.

Tunc signum est, quòd homo verè diligit; si semper amatum in memoria teneat. S. Bonaventura serm. 104. Dom. 12. Pent.

Tunc cor hominum Deum datur, quando omnis cogitatio terminatur in eum. S. Bernardus ep. ad quendam. Qui Deum ferventer amat; necesse est, ut eum frequenter in memoria habeat: quemadmodum qui acriter sitit, non potest non recordari sitis suæ. Blosius Sa-cello animæ fid. §. 4.

Ad hoc donata nobis memoria est, ut Dei reminiscamur: ad hoc concessus intellectus, ut per fidem, & contemplationem, in Dei cognitione proficiamus: ad hoc præstita voluntas, ut Deum eligamus, atque diligamus. Id. Instit. Spir. c. 5.

§. IV.

Arguitur oblivio Dei.

Profectus est in regionem longinquam. Luc. 15. 13. Regio longinqua oblivio Dei est; fames verò, in regione illa, est indigentia, verbi veritatis. S. August. quæst. l. 2. q. 33.

Tum maxime Deus è memoria hominum elabitur; cum, beneficiis ejus fruenter, honorem dare divinæ indulgentiæ deberent. At verò, si qua necessitas gravis presierit, tunc Deum recordantur. Lactantius l. 2. Instit.

Malus est somnus animæ; bonus somnus corporis, quò reparatur valetudo corporis. Somnus autem animæ est, oblivisci Deum suum. S. August. in Pl. 62.

Omnia nobis difficilia videntur, quia Dei memoriam non habemus, sicut oportet habere: quia eum non semper in mente portamus. Iuste quippe nobis dixerit: obliviscar & ego tui. S. Chrysost. hom. 26.

quasi facie ad faciem mendacium proferre; & ita imaginem serpentis sibi assumpsit: tu verò sine pudore mentiris. Id. in Luc. 3. In principio Mundi concertasse videntur mulier, & diabolus; uter in mentiendo magis excederet? Diabolus duo tantum mendacia excogitavit, alioquin astutissimus: scilicet, *nequaquam moriemini*; & *eritis sicut dii*. Eva tria effudit: 1. *præcepit nobis Deus*; soli Adamo præceperat Deus, nondum formatâ Evâ. 2. *dixerat Deus: ne comedas*. at illa: *præcepit nobis, ne tangeremus*. 3. *ne forte moriamur*. Dicit illa conditionaliter, ubi Deus absolute locutus, S. Antiochus hom. 66. *Nega-*